

מ"ת 13281/11/13 - מדינת ישראל נגד עומר אבו סליסל (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא

מ"ת 13281-11-13 מדינת ישראל נ' אבו סליסל(עציר) 07 ינואר 2014
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אלדד נבו
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	עומר אבו סליסל (עציר)

נוכחים: ב"כ המבקשת - מר ארז אליהו, מתמחה

ב"כ המשיב - עו"ד אדי גונן

המשיב - הובא

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב, עומר אבו סליסל, כנגדו הוגש ביום 7.1.2013 כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:
 - א. התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה.
 - ב. גניבה בצוותא.
 - ג. היזק לרכוש.
 - ד. החזקת מכשירי פריצה.
 - ה. בריחה ממעצר.
 - ו. כניסה לישראל שלא כחוק.
2. כל זאת בעקבות אירועים שהתרחשו ביום 1.11.2013 במסגרתם, כך נטען בכתב האישום, ביצע הנאשם את העבירות הנ"ל.
3. הצדדים חלוקים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב כאשר לטענת הסניגור, אין בתיק ראיות אשר יש סיכוי סביר כי יביאו בסופו של יום להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו.
4. לטענת הסניגור, אין בדוחות הפעולה של שני השוטרים, רס"ר ברקוביץ ורס"ל שמחי וביתר חומר

עמוד 1

הראיות כדי לקשור בין המשיב לבין אירועי הפריצה.

לדבריו, האדם המתואר על ידי השכן, מר אדרי, אינו המשיב וזאת הואיל ותיאורו על ידי השכן אינו תואם את תיאור המשיב והן מאחר שבמצלמות האבטחה נקלטה דמותו של אדם אחר אשר פרץ לבתים ונראה עם השק בידו.

5. כבר עתה אומר כי אין בידי לקבל את טענות הסניגור בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה.

א. בדוחות הפעולה של רס"ר ברקוביץ אשר עצר את המשיב ושל רס"ל שמחי שותפתו, מתואר המשיב כשהוא במסלול בריחה מהשוטרים, כאשר בתחילת הבריחה היה מצוי בידיו השק, אשר מאוחר יותר התברר כמכיל את החפצים שנגנבו מהדירות שנפרצו אותו ערב.

ב. אמנם, כדברי הסניגור, רס"ל שמחי לא ידעה לומר מי משני החשודים החזיק את השק האמור, אולם רס"ר ברקוביץ ציין במפורש בדו"ח הפעולה מיום 1.11.2013 ובהבהרה שהוציא ביום 7.11.2013 כי הוא ראה את השק בידיו של החשוד הנמלט הלבוש בקפוצ'ון שחור, אותו עצר בהמשך - והוא המשיב.

נציין, כי בעת המעצר, השק כבר לא היה בידיו של המשיב, אשר נטען כי השליך אותו במהלך מנוסתו מן השוטרים ומאחד השכנים, מר דורון אר, אשר אף הוא רדף אחריו.

ג. מר דורון ארז, העיד כי ראה אדם רץ עם שק לבן מבד, ניהל אחריו מרדף עד אשר אותו אדם השליך את השק וברח.

תיאור של מר אדרי את אותו אדם אינו תואם לחלוטין את המשיב, אולם על פי המתואר, השק הוא אותו שק ורצף האירועים, החל מבריחת המשיב מן השוטרים ועד למעצרו ומסירת השק לידי השוטרים הינו רצף אחיד.

ד. יצויין, כי בחומר הראיות, מצויות הודעות בעלי הדירות שנפרצו במסגרתן הם מזהים את הרכוש שנמצא בשק כרכוש שנגנב מבתיהם.

ה. לעניין העבירה של שהייה בלתי חוקית, מצויה בחומר הראיות תעודת עובד ציבור מיום 3.11.13 המעידה על כך שהמשיב שהה בישראל בזמן האירועים נשוא כתב האישום, ללא היתר שהיה.

ו. כידוע, בשלב זה של מתן החלטה בדבר מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, אינני נדרש לבחון את מהימנותם של העדים או את משקלן של העדויות, אלא לבחון רק את הפוטנציאל הגלום בהן להרשעתו של המשיב.

לעניין זה ראה למשל בש"פ 10234/08 אבולקיעאן נ' מדינת ישראל ובש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2) 133.

ז. לאחר עיון בחומר הראיות, ולאור האמור לעיל, שוכנעתי כי יש בו די לבסס סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

6. בכל הנוגע לעילת המעצר, המבקשת הצביעה על שתי עילות המתקיימות לטענתה במקרה זה ואלה הן עילות המסוכנות והחשש מפני הימלטות מן הדין.

7. לעניין זה נזכיר את הפרטים הבאים:

א. למשיב מיוחסות עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, עבירות אשר מעצם טיבן מקימות עילת מסוכנות. ראה לעניין זה בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל:

"...אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאידינא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך."

ב. היותו של המשיב תושב שטחים אשר שהייתו בישראל היתה באופן בלתי חוקי, מעלה חשש אמיתי ומוחשי מפני הימלטותו מן הדין.

ג. ונזכור, כי על פי המיוחס לו בכתב האישום המשיב ניסה להימלט מפני השוטרים שביקשו לעצור אותו, ועובדה זו בלבד מקימה עילה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. ראה בש"פ 7701/10 בילאל שתיווי נ' מדינת ישראל.

ד. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב אשר לו שתי הרשעות קודמות בעבירות של גניבת רכב וכניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה וגניבה - הרשעות בגין ריצה עונשי מאסר בפועל.

ה. דומה, כי המשיב אינו ירא מן הדין ולמרות שריצה עונשי מאסר בפועל - לא היה בכך כדי להרתיעו.

8. הסניגור עתר לחלופת מעצר שתהיה כרוכה בהפקדה כספית משמעותית וערב בעל אזרחות ישראלית.

9. כמצוות סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך בה הפגיעה בחירותו של המשיב קטנה יותר, אולם, דומני כי אין זה המקרה בו חלופת מעצר בדמות הפקדה כספית וערב ישראלי תצמצם באופן מהותי את מסוכנותו של המשיב או את החשש כי יימלט מן הדין.

10. המשיב הראה כי בית המשפט אינו יכול לבטוח בו, ואף לאחר שהורשע בעבירות דומות [ובחלקן זהות] לעבירות בתיק דן וריצה עונש מאסר בפועל - חוזר ומבצע עבירות רכוש.

11. כפי שציינתי לעיל, היות המשיב תושב שטחים מאפשר לו דרך קלה להימלט מן הדין ואין מקום לאפשר לו לממשה.

12. אם כך, אינני סבור כי הצעת הסניגור לחלופת מעצר תתן מענה הולם לחששות בדבר הימלטות ובדבר מסוכנותו של המשיב ואינני נדרש לבחינת הצעות קונקרטריות לחלופת מעצר. ראה בש"פ 9447/04 **זבידאת נגד מ"י**.

13. לאור האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, במעמד הנוכחים.